

Magyar Szocialista Párt Országos Nyugdíjas Tagozata

<http://nyugdijastagozat.mszp.hu>

Tárgy: **Dunaújvárosban voltam**
Feltöltés: 2016. május 6.
Forrás: MSZP Országos Nyugdíjas Tagozata

A Dunai Vasművet néztük meg 2016 április 2 án

A külön buszról az állomáson kisvonatba szálltunk ami bevitt a vasmű területére. Hatalmas terület állítólag akkora mint maga Dunaújváros. A kisvonat körbevitt bennünket a telepen Kb két órát vonatoztunk, mire az egész telepet a rajta lévő létesítményekkel épületekkel végignéztük.

Siralmas állapot fogadott bennünket. Az 50-es 60 as években létesített gyáróriás ami az ország büszkesége volt rengeteg embernek adott munkát ,mára a maga árnyéka.

A privatizáció során orosz ukrán tulajdonba került, akik gondolom nem sokat foglalkoznak a létesítmények állagával, a vasmű egy részét üzemeltetik, a régi állapotában, a többi az enyészete

A vasmű látogatás után , még kimentünk a Duna partra, megnéztük hova érkeznek és honnan indulnak a Vasmű rakományai

A nap második felében, Dunaújvárosi vendéglátóink kedves meghívásának tettünk eleget, ahol is a közösségi házukban megterített asztallal és élő zenével vártak bennünket. és egy nagyon kellemes délutánt töltöttünk együtt

A történet röviden

A térségben már a 19. században felvetődött egy kohászati üzem létesítésének gondolata, de Széchenyi István ötlete elsősorban a közeli vasérc hiánya miatt megghiúsult. Ezt követően az első világháborút és a nagy gazdasági világválságot követő stabilizációs időszakban vált szükségessé a hazai kohászati kapacitások bővítése, és ekkor ismét a Duna mentén telepítendő gyárról volt szó, hogy az 1940-es évek első felében végül Győr mellett döntsenek. A második világháború után Mohácson kezdődtek meg az előmunkálatok, de külpolitikai okok miatt mégis Dunapentelét választotta a kormányzat.

Az első kapavágásokat 1950. május 2-án ejtették meg, és az új város neve a következő évben Sztálinváros, a vállalat pedig Sztálin Vasmű lett (a vasmű neve 1956 végén változott vissza Dunai Vasműre, a város pedig 1961-ben lett Dunaújváros). Az első nagyolvasztó 1954 elejére készült el, az acélműben pedig ugyanezen év augusztusában történt meg az első csapolás. A meleghengermű 1960-ban, a hideghengermű 1965-ben állt üzembe. A vállalat a kohászati alapterveken túl saját termékeinek a feldolgozásával is bővítette gyártmánystruktúráját: bevezették a spirálcsőgyártást, a hidegen alakított profilok előállítását, a radiátorgyártást stb.

Volt ércelőkészítő mű, kokszolómű (főleg komlói és pécsi kőszénre alapozva), nagyolvasztómű (két 700 köbméteres kemencével), martinacélüzem (folyékony nyersvas és vashulladék betéttel, főleg nagyolvasztói torokgázzal és kokszolói kamragázzal fűtve), hengermű (280 000 tonna durva-, közép- és finomlemez hengerlésére), karbantartó és egyéb kiegészítő üzemek (öntöde, kovácsüzem, vasszerkezeti, forgácsoló, hőkezelő, villamosjavító, építő és épület-karbantartó üzem)

A cég vezetése 1984-ben a Dunai Vasmű név megtartása mellett bevezette a DUNAFERR márkanévet és logót, 1992-ben pedig a vállalat részvénytársasággá alakult. 2003-ban tárgyalások kezdődtek a cég privatizációjával kapcsolatban, amelynek eredményeként 2004 szeptemberében a vállalat a Donbass Ipari Szövetség tulajdonába került.

Dunaújvárosi képek:

<https://picasaweb.google.com/117241974335539325531/DunaujvarosiVasmu?authuser=0∓authkey=Gv1sRgCO7P0OfezpCkNg&feat=directlink>